

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 105

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 19 februarie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
55. — Lege privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Slovenia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 8 iulie 2002.....	2	Decizia nr. 301 din 12 noiembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și ale art. 63 lit. b) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată	11–13
Convenție între România și Republica Slovenia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital.....	2–11	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
70. — Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Slovenia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 8 iulie 2002	11	87. — Hotărâre pentru aprobarea Acordului privind cooperarea în domeniul energetic dintre Ministerul Industriei și Resurselor din România și Ministerul Energiei și Resurselor Energetice din Republica Bulgaria, semnat la Sofia la 29 octombrie 2002...	13
		Acord privind cooperarea în domeniul energetic între Ministerul Industriei și Resurselor din România și Ministerul Energiei și Resurselor Energetice din Republica Bulgaria	13–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Slovenia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 8 iulie 2002

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția dintre România și Republica Slovenia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 8 iulie 2002.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 21 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 17 decembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 24 ianuarie 2003.
Nr. 55.

CONVENȚIE

între România și Republica Slovenia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital

România și Republica Slovenia, dorind să încheie o convenție pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1**Persoane vizate**

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unui stat contractant sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2**Impozite vizate**

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele unui stat contractant sau al autorităților locale ori al unităților sale administrativ-teritoriale (în cazul României) sau al subdiviziunilor politice ori al autorităților sale locale (în cazul Sloveniei), indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate *impozite pe venit și pe capital* toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit ori de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare

sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică prezenta convenție sunt, în special:

a) în România:

- (i) impozitul pe venit;
- (ii) impozitul pe profit;
- (iii) impozitul pe venitul agricol;
- (iv) impozitul pe proprietate

(denumite în continuare *impozit român*);

b) în Slovenia:

- (i) impozitul pe profiturile persoanelor juridice;
- (ii) impozitul pe veniturile persoanelor fizice, inclusiv veniturile din activități salariate, veniturile din activități agricole, veniturile din afaceri, câștigurile din capital și veniturile din proprietăți imobiliare și mobiliare;
- (iii) impozitul pe proprietate

(denumite în continuare *impozit sloven*).

4. Prezenta convenție se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în mod substanțial similare, care sunt stabilite după data semnării acestei convenții în plus sau în locul impozitelor existente. La sfârșitul fiecărui an autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra modificărilor aduse în legislațiile lor fiscale respective.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) termenul *România* înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale, asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România își exercită, în conformitate cu legislația sa și potrivit normelor și principiilor dreptului internațional, drepturi suverane și jurisdicție;

b) termenul *Slovenia* înseamnă Republica Slovenia și când este folosit în sens geografic înseamnă teritoriul Republicii Slovenia, inclusiv marea sa teritorială, fundul mării și subsolul adiacent mării teritoriale, în măsura în care Republica Slovenia își exercită drepturile sale suverane sau jurisdicția asupra mării teritoriale, zonei marine, fundului mării și subsolului, în conformitate cu legislația sa internă și dreptul internațional;

c) expresiile *un stat contractant* și *celălalt stat contractant* înseamnă România sau Slovenia, după cum cere contextul;

d) termenul *persoană* include o persoană fizică, o societate și orice altă asociere de persoane;

e) termenul *societate* înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impozitării;

f) expresiile *întreprindere a unui stat contractant* și *întreprindere a celuilalt stat contractant* înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

g) expresia *autoritate competentă* înseamnă:

(i) în România: Ministerul Finanțelor Publice al României sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în Slovenia: Ministerul Finanțelor al Republicii Slovenia sau reprezentantul său autorizat;

h) termenul *național* înseamnă:

(i) în cazul României, orice persoană fizică având cetățenia României și orice persoană juridică, asociere de persoane și asociație având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în România;

(ii) în cazul Sloveniei, orice persoană fizică având naționalitatea Republicii Slovenia și orice persoană juridică, asociere de persoane și asociație având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în Republica Slovenia;

i) expresia *transport internațional* înseamnă orice transport efectuat cu o navă, aeronavă, vehicul feroviar sau

rutier exploatat de o întreprindere care are sediul conducerii efective într-un stat contractant, cu excepția cazului în care asemenea transport este efectuat numai între locuri situate în celălalt stat contractant.

2. În ceea ce privește aplicarea prezentei convenții în orice moment de un stat contractant, orice termen care nu este definit în prezenta convenție va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în cadrul legislației acestui stat cu privire la impozitele la care prezenta convenție se aplică, orice înțeles pe care îl are în cadrul legislației fiscale a acestui stat prevalând asupra înțelesului pe care termenul îl are în alte legi ale acestui stat.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia *rezident al unui stat contractant* înseamnă orice persoană care, potrivit legislației acestui stat, este supusă impunerii în acest stat datorită domiciliului său, rezidenței sale, sediului conducerii, locului înregistrării ori oricărui alt criteriu de natură similară și include, de asemenea, acest stat, autoritățile sale locale sau unitățile administrativ-teritoriale ale acestuia (în cazul României) și subdiviziunile sale politice sau autoritățile locale ale acestuia (în cazul Sloveniei). Dar această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acest stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse sau capital situat în acest stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuință permanentă în ambele state, ea va fi considerată rezidentă a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state sau nu locuiește în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state sau nu este național al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care se află sediul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia *sediu permanent* înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia „sediu permanent“ include îndeosebi:

- a) un loc de conducere;
- b) o sucursală;
- c) un birou;
- d) o fabrică;
- e) un atelier; și

f) o mină, un puț petrolier ori de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcții sau un proiect de construcții ori de instalare constituie sediu permanent, dar numai când acesta durează mai mult de 12 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia „sediu permanent“ se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse ori de mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii, care sunt expuse în cadrul unui târg comercial ori al unei expoziții și care sunt vândute de întreprindere la închiderea târgului sau a expoziției menționate;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de produse sau de mărfuri ori al colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării pentru întreprindere a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

g) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație de activități menționate în subparagrafele a)–f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană — alta decât un agent cu statut independent cărui i se aplică prevederile paragrafului 6 — acționează în numele unei întreprinderi și are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, această întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în privința oricăror activități pe care persoana le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul în care activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4, care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent potrivit prevederilor aceluiași paragraf.

6. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai prin faptul că

aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca această persoană să acționeze în cadrul activității sale obișnuite.

7. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant ori care își exercită activitatea de afaceri în celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatarea forestieră) situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Expresia *proprietăți imobiliare* are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include în orice caz accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea ori concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, aeronavele, vehiculele feroviare și rutiere nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul în care întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă aceluiași sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, se atribuie în fiecare stat contractant aceluiași sediu permanent profiturile pe care le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice ori similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise ca deductibile cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile

generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acest stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartitia uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie totuși să fie aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul în care există motive temeinice și suficiente de a se proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi internaționale

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere sunt impozabile numai în statul contractant în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

2. Dacă sediul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave, acesta se consideră a fi situat în statul contractant în care se află portul de înregistrare a navei sau, dacă nu există un astfel de port, în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și al unei întreprinderi a celui alt stat contractant și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare ori comerciale prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile, care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând aceluși stat și impune în consecință profiturile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat poate proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acestor profituri. La efectuarea acestei modificări se ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste dividende pot fi de asemenea impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5% din suma brută a dividendelor. Autoritățile competente vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limitări. Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății în ceea ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul *dividende* folosit în acest articol înseamnă veniturile provenind din acțiuni, din părți miniere, din părți de fondator sau alte drepturi care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului în care asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celui alt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent ori de o bază fixă situată în celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime ori în parte profituri sau venituri provenind din celălalt stat.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în celălalt stat.

2. Totuși aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5% din suma brută a dobânzilor. Autoritățile competente vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limitări.

3. Independent de prevederile paragrafului 2:

a) dobânzile provenind din România și plătite Guvernului Sloveniei, inclusiv subdiviziunilor sale politice sau autorităților locale, Băncii Sloveniei, Companiei Slovene de Export (Slovenska Izvozna Druzba) ori dobânzile plătite în legătură cu un credit garantat de Compania Slovenă de Export (Slovenska Izvozna Druzba) sunt scutite de impozit în România;

b) dobânzile provenind din Slovenia și plătite Guvernului României, inclusiv autorităților sale locale sau unităților administrativ-teritoriale, Băncii Naționale a României, Băncii de Export-Import a României (Eximbank) și dobânzile plătite în legătură cu un credit garantat de Banca de Export-Import a României (Eximbank) sunt scutite de impozit în Slovenia.

4. Termenul *dobânzi*, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură însoțite sau nu de garanții ipotecare ori de o clauză de participare la profiturile debitorului și în special veniturile din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1, 2 și 3 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al acestui stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de acest sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținându-se seama de creanța pentru care

sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între debitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în celălalt stat.

2. Totuși aceste redevențe pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5% din suma brută a redevențelor. Autoritățile competente vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limitări.

3. Termenul *redevențe* folosit în prezentul articol înseamnă plăți de orice fel primite pentru folosirea sau concesiunea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice ori științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf, orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă ori procedeu de fabricație sau pentru utilizarea ori dreptul de a utiliza orice echipament industrial, comercial sau științific ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al acestui stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și acestea sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitorul și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare, astfel cum sunt definite la art. 6, situate în celălalt stat contractant, sunt impozabile în celălalt stat.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe, sunt impozabile în celălalt stat.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor, aerianelor, vehiculelor feroviare sau rutiere exploatare în trafic internațional sau a proprietăților mobiliare necesare exploatarei acestor nave, aeronave, vehicule feroviare sau rutiere sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat sediul conducerii efective a întreprinderii.

4. Câștigurile obținute de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea acțiunilor sau a altor participări la capitalul unei societăți ale cărei active sunt formate în totalitate sau în principal din proprietăți imobiliare situate în celălalt stat contractant sunt impuse în celălalt stat.

5. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1—4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acest stat, în afară de cazul în care acesta dispune de o bază fixă la dispoziția sa în celălalt stat contractant în scopul exercitării activităților sale. Dacă dispune de o astfel de bază fixă, veniturile pot fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai acea parte din venituri care este atribuibilă bazei fixe.

2. Expresia *profesii independente* cuprinde în special activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 15

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18, 19, 20 și 21, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul în care activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contrac-

tant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, remunerațiile primite pot fi impuse în celălalt stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni, începând sau sfârșind în anul calendaristic vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celuilalt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave, aeronave, unui vehicul feroviar sau rutier exploatat în trafic internațional sunt impozabile în statul contractant în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celuilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

ARTICOLUL 17

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau televiziune ori interpreții muzicali, sau ca sportiv, din activitățile lui personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, sunt impozabile în celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv în această calitate nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 14 și 15, sunt impozabile în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau sportivului.

3. Totuși, independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant din activitățile personale desfășurate în calitate de artist de spectacol sau de sportiv sunt impozabile numai în primul stat contractant dacă activitățile respective au fost desfășurate în celălalt stat contractant în cadrul unui program de schimburi culturale sau sportive, aprobat de ambele state contractante.

ARTICOLUL 18

Pensii și anuități

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile, anuitățile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut sunt impozabile numai în acel stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, pensiile și alte plăți similare făcute în cadrul legislației referitoare la asigurările sociale a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat.

3. Termenul *anuitate* înseamnă o sumă determinată, plătită în mod periodic la scadențe fixe în timpul vieții sau într-o perioadă specificată ori determinabilă, în virtutea unui angajament, cu obligația de a face în schimb plățile pentru deplină și corespunzătoare recompensare în bani sau în echivalent bănesc.

ARTICOLUL 19

Funcții publice

1. a) Salariile și alte remunerații similare, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant, de autoritățile locale sau de unitățile administrativ-teritoriale ale acestuia (în cazul României) și de subdiviziunile politice ori de autoritățile locale ale acestuia (în cazul Sloveniei) unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui stat sau acestei autorități locale ori unități administrativ-teritoriale sau subdiviziuni politice, sunt impozabile numai în acest stat.

b) Totuși aceste salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a acelui stat și:

(i) este un național al acelui stat; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelui stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Pensiile plătite de sau din fonduri create de un stat contractant, de autoritățile locale sau de unitățile administrativ-teritoriale ale acestuia (în cazul României) și de subdiviziunile politice ori de autoritățile locale ale acestuia (în cazul Sloveniei) unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui stat sau acestei autorități locale ori unități administrativ-teritoriale sau subdiviziuni politice sunt impozabile numai în acest stat.

b) Totuși aceste pensii sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă persoana fizică este rezidentă și național al acelui stat.

3. Prevederile art. 15, 16, 17 și 18 se aplică salariilor și altor remunerații similare și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant, de autoritățile locale sau de unitățile administrativ-teritoriale ale acestuia (în cazul României) și de subdiviziunile politice ori de autoritățile locale ale acestuia (în cazul Sloveniei).

ARTICOLUL 20

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică care este sau a fost rezidentă a unui stat contractant imediat înainte de sosirea sa în

celălalt stat contractant și care, la invitația unei universități, unui colegiu, unei școli sau a altei instituții educaționale similare, nonprofit, care este recunoscută de Guvernul celui alt stat contractant, este prezentă în celălalt stat pentru o perioadă care nu depășește 2 ani de la data primei sale sosiri în celălalt stat contractant, numai în scopul de a preda sau de a cerceta ori pentru ambele, la astfel de instituții educaționale, este scutită de impozit în celălalt stat contractant pentru remunerația primită pentru predare sau cercetare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică venitului din cercetare dacă asemenea cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci în interesul obținerii unui câștig în folosul unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 21

Studenti și practicanți

1. Sumele pe care le primește pentru întreținere, educare sau pregătire un student ori un practicant care este sau a fost rezident al celui alt stat contractant imediat anterior venirii sale într-un stat contractant și care este prezent în primul stat contractant menționat numai în scopul educării sau pregătirii sale nu sunt impozabile în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse aflate în afara acelui stat.

2. Un student care studiază la o universitate ori la o altă instituție de învățământ superior dintr-un stat contractant sau un practicant ori un stagiar în domeniul afacerilor, tehnic, agricol sau forestier, care este sau a fost rezident al primului stat menționat imediat înaintea sosirii sale în celălalt stat contractant și care este prezent în celălalt stat contractant pentru o perioadă continuă ce nu depășește 5 ani, nu va fi impus în celălalt stat pentru remunerația primită ca urmare a unor servicii prestate în acel stat, cu condiția ca serviciile să fie în legătură cu studiile sau cu pregătirea sa și remunerația să reprezinte un venit necesar pentru întreținerea sa.

ARTICOLUL 22

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții, sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare așa cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo sau exercită în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul ori proprietatea în legătură cu care venitul este plătit este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

ARTICOLUL 23

Capital

1. Capitalul reprezentat de proprietăți imobiliare la care se face referire la art. 6, deținute de un rezident al unui stat contractant și care sunt situate în celălalt stat contractant, este impozabil în celălalt stat.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe pe care un rezident al unui stat contractant o are în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente este impozabil în celălalt stat.

3. Capitalul constituit din nave, aeronave, vehicule feroviare și rutiere exploatate în trafic internațional și proprietățile mobiliare ținând de exploatarea unor asemenea mijloace de transport sunt impozabile numai în statul contractant în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant sunt impozabile numai în acest stat.

ARTICOLUL 24

Eliminarea dublei impuneri

Dubla impunere este eliminată după cum urmează:

1. În România:

Când un rezident al României realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile acestei convenții, poate fi impozitat în Slovenia, România va acorda:

- (i) ca o deducere din impozitul pe venitul aceluși rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în Slovenia;
- (ii) ca o deducere din impozitul pe capitalul aceluși rezident, o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în Slovenia.

Totuși această deducere nu va putea depăși în nici un caz acea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impozitat în Slovenia.

2. În Slovenia:

a) Când un rezident al Sloveniei realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile acestei convenții, poate fi impozitat în România, Slovenia va acorda:

- (i) ca o deducere din impozitul pe venitul aceluși rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în România;
- (ii) ca o deducere din impozitul pe capitalul aceluși rezident, o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în România.

Totuși această deducere nu va putea depăși în nici un caz acea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să

fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impozitat în România.

b) Când, în conformitate cu orice prevedere a prezentei convenții, venitul obținut sau capitalul deținut de un rezident al Sloveniei este scutit de impunere în Slovenia, Slovenia poate cu toate acestea să ia în considerare venitul sau capitalul scutit pentru a calcula impozitul perceput asupra venitului sau capitalului rămas al acestui rezident.

ARTICOLUL 25

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant nici unei impozitări sau obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea ori obligația la care sunt sau pot fi supuși naționali celuilalt stat aflați în aceeași situație, mai ales în ceea ce privește rezidența. Independent de prevederile art. 1, această prevedere se aplică, de asemenea, persoanelor care nu sunt rezidente ale unui stat contractant sau ale ambelor state contractante.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în celălalt stat decât impunerea stabilită întreprinderilor celuilalt stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant vreo deducere personală, înlesnire sau reducere în ceea ce privește impunerea, pe considerente privind statutul civil ori responsabilitățile familiale pe care le acordă rezidenților săi.

3. Cu excepția cazului în care se aplică prevederile paragrafului 1 al art. 9, paragrafului 7 al art. 11 sau paragrafului 6 al art. 12, dobânzile, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat. În mod similar orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celuilalt stat contractant vor fi deductibile, în vederea determinării capitalului impozabil al acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și când ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut ori controlat în mod direct sau indirect de unul ori de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat menționat nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, care să fie diferită ori mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. Independent de prevederile art. 2, prevederile prezentului articol se aplică impozitelor de orice fel și natură.

ARTICOLUL 26

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că datorită măsurilor luate de un stat contractant sau de ambele state contractante rezultă ori va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislațiile interne ale acestor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 25, aceluia stat contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în termen de 3 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impunere contrară prevederilor prezentei convenții.

2. Autoritatea competentă, în cazul în care reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, va rezolva cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celui alt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu prezenta convenție. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante vor coopera în rezolvarea pe calea unei înțelegeri amiabile a oricăror dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării ori aplicării prezentei convenții. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru evitarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de prezenta convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor precedente. Când pentru a se ajunge la o înțelegere apare necesar un schimb oral de opinii, un atare schimb poate avea loc prin intermediul unei comisii formate din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 27

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislației interne a statelor contractante privitoare la impozitele vizate de prezenta convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prevederilor prezentei convenții. Schimbul de informații nu este limitat de prevederile art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a acestui stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv la instanțe judecătorești și organe administrative) însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea impozitelor sau cu soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul prezentei convenții. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a celui sau a celui alt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a celui sau a celui alt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, industrial, profesional sau un procedeu de fabricație ori comercial sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 28

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 29

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va intra în vigoare la 30 de zile de la data ultimei notificări prin care statele contractante se informează reciproc asupra îndeplinirii procedurilor legale interne necesare intrării sale în vigoare și prevederile sale vor produce efecte:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul realizat, începând cu prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție a intrat în vigoare; și

(ii) în ceea ce privește impozitele pe profit, venit și pe capital realizate, începând cu prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție a intrat în vigoare.

2. Convenția dintre Republica Socialistă România și Republica Socialistă Federativă Iugoslavia pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Belgrad la 29 aprilie 1986, își va înceta valabilitatea în relația dintre România și Republica Slovenia cu privire la impozitele asupra cărora se aplică prezenta convenție, în conformitate cu prevederile paragrafului 1.

ARTICOLUL 30

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare pe o perioadă nedeterminată, dar fiecare stat contractant o poate denunța după o perioadă de 5 ani de la data la care prezenta convenție a intrat în vigoare, cu condiția să fie remisă, pe căi diplomatice, cu cel puțin 6 luni înainte, o notă de denunțare scrisă. În această situație prezenta convenție va înceta să aibă efect:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul realizat, începând cu prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat

următor anului în care a fost remisă nota de denunțare; și

- (ii) în ceea ce privește impozitele pe profit, venit și pe capital realizate, începând cu prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare.

Pentru România,
Mircea Geoană,
ministrul afacerilor externe

Drept care subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta convenție.

Semnată în două exemplare originale, la București la 8 iulie 2002, în limbile română, slovenă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare textul în limba engleză va prevala.

Pentru Republica Slovenia,
Dimitrij Rupel,
ministrul afacerilor externe

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Slovenia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 8 iulie 2002

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,
având în vedere adresa Parlamentului României referitoare la legea ce face obiectul prezentului decret,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Slovenia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 8 iulie 2002, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 24 ianuarie 2003.
Nr. 70.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 301 din 12 noiembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și ale art. 63 lit. b) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și ale art. 63 lit. b) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, excepție ridicată de Constantin Nicolae în Dosarul nr. 156/2002 al Curții de Apel București — Secția contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Autorul excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia și constatarea că prevederile art. 1 alin. (1) și

ale art. 63 lit. b) din Legea nr. 51/1995, republicată, sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) (egalitatea în drepturi), art. 20 alin. (1) (tratatele internaționale privind drepturile omului), art. 22 alin. (1) și (2) (dreptul la viață și la integritate fizică și psihică), art. 38 alin. (1) (munca și protecția socială a muncii), art. 49 (restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți) și ale art. 51 (respectarea Constituției și a legilor).

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca fiind inadmisibilă, deoarece aceasta privește, în realitate, neconstituționalitatea dispozițiilor Statutului profesiei de avocat, ceea ce excede competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 aprilie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 156/2002, **Curtea de Apel București – Secția contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și ale art. 63 lit. b) din Legea nr. 51/1995, republicată**, excepție ridicată de Constantin Nicolae.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că „prin art. 1 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 se acordă putere de lege unui regulament de organizare a profesiei (denumit impropriu statut), în condițiile în care, pentru a avea forță juridică, un statut trebuie să fie adoptat printr-o lege și nu de către o structură a unei autorități publice cum este Uniunea Avocaților din România prin Consiliul său, potrivit art. 63 lit. b) din lege“. În consecință, se apreciază a fi încălcate prevederile art. 16 alin. (1), art. 20, art. 22 alin. (1) și (2), art. 38 alin. (1), ale art. 49 și 51 din Constituție.

Curtea de Apel București – Secția contencios administrativ consideră excepția ca fiind neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția este neîntemeiată. În acest sens, se arată că avocatura se realizează de un corp profesional cu o îndelungată tradiție și este organizată și funcționează prin lege proprie, iar cei care doresc să practice această profesie sunt datori să respecte legea și să accepte regulile impuse de ea. Se mai arată că prevederile art. 1 alin. (1) și ale art. 63 lit. b) din Legea nr. 51/1995, republicată, invocate de autorul excepției, nu sunt discriminatorii și nu contravin prevederilor art. 38 din Constituție, care garantează dreptul la muncă, nici principiului egalității în fața legii și a autorităților publice a cetățenilor, prevăzut la art. 16. Totodată, se apreciază că textele de lege criticate nu constituie o restrângere a exercițiului unor drepturi, în sensul art. 49 din Constituție.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată. În argumentarea acestui punct de vedere se arată că „în concepția legiuitorului avocatura este un serviciu public, care este organizat și funcționează pe baza unei legi speciale [...]. Această opțiune a legiuitorului nu poate fi considerată neconstituțională, având în vedere că scopul ei este asigurarea unei asistențe juridice calificate, iar normele în baza cărora funcționează nu contravin principiilor constituționale.

Faptul că profesia de avocat este condiționată de satisfacerea anumitor cerințe, în special de pregătire profesională, nu poate fi privit ca neconstituțional“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au trimis punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) și ale art. 63 lit. b) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat (republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 6 martie 2001), dispoziții care au următorul conținut:

– Art. 1 alin. (1): *„Profesia de avocat este liberă și independentă, cu organizare și funcționare autonome, în condițiile prezentei legi și ale statutului profesiei.“*;

– Art. 63 lit. b): *„Consiliul uniunii se întrunește trimestrial și ori de câte ori este nevoie. El are următoarele atribuții: [...] b) dezbate, adoptă și modifică statutul profesiei.“*

Potrivit criticii de neconstituționalitate, aceste texte de lege încalcă prevederile Constituției, cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 22 alin. (1) și (2) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 38 alin. (1) privind munca și protecția socială a muncii, art. 49 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și în art. 51 privind respectarea Constituției și a legilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că asupra constituționalității prevederilor art. 1 și 58 (devenit art. 63 ca urmare a republicării Legii nr. 51/1995) s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 146 din 7 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 23 decembrie 1999, cu prilejul soluționării unei excepții în care s-a invocat, ca și în prezentul dosar, încălcarea art. 38 și 51 din Constituție. Prin decizia menționată Curtea Constituțională a reținut, în esență, că textele constituționale invocate ca fiind încălcate nu au „nici o concludență în demonstrarea neconstituționalității legii“.

Totodată, Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice. Dispozițiile legale invocate nu creează discriminări între cetățeni pe criterii de rasă, naționalitate, origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială, criterii ale egalității în drepturi prevăzute atât la art. 4 alin. (2) din Constituție, cât și la art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Referitor la susținerea că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 20 alin. (1), art. 22 alin. (1) și (2) și ale art. 49 din Constituție, Curtea constată că acestea nu au

legătură cu dispozițiile legale a căror neconstituționalitate a fost invocată.

În sfârșit, faptul că prin lege se dă posibilitatea reglementării prin statut a unor aspecte care țin de organizarea profesiei de avocat nu este de natură a atrage

neconstituționalitatea dispozițiilor legale criticate. Concordanța dintre lege și un act normativ cu forță juridică inferioară, adoptat în temeiul acesteia, este o problemă de aplicare a legii, și nu de neconstituționalitate, fiind de competența instanței de judecată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și ale art. 63 lit. b) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, excepție ridicată de Constantin Nicolae în Dosarul nr. 156/2002 al Curții de Apel București — Secția contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 noiembrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Acordului privind cooperarea în domeniul energetic dintre Ministerul Industriei și Resurselor din România și Ministerul Energiei și Resurselor Energetice din Republica Bulgaria, semnat la Sofia la 29 octombrie 2002

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 5 alin. 1 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Acordul privind cooperarea în România și Ministerul Energiei și Resurselor Energetice din domeniul energetic dintre Ministerul Industriei și Resurselor din Republica Bulgaria, semnat la Sofia la 29 octombrie 2002.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul industriei și resurselor,
Iulian Iancu,
secretar de stat
Ministrul afacerilor externe,
Mircea Geoană

București, 23 ianuarie 2003.
Nr. 87.

A C O R D

privind cooperarea în domeniul energetic între Ministerul Industriei și Resurselor din România și Ministerul Energiei și Resurselor Energetice din Republica Bulgaria

Ministerul Industriei și Resurselor din România și Ministerul Energiei și Resurselor Energetice din Republica Bulgaria, denumite în continuare *părți*,

apreciind pozitiv îndeplinirea angajamentelor cuprinse în acordurile guvernamentale negociate, în contractele comerciale și protocoalele pentru asigurarea operării în condiții bune și de siguranță a liniilor de transport al electricității și conductelor de gaze naturale care trec pe teritoriul României și Bulgariei,

subliniind importanța și avantajul extinderii cooperării în domeniul energetic și al resurselor energetice, pe baza avantajului reciproc și principiilor stipulate în documentele și directivele europene, recunoscând necesitatea de a intensifica dialogul bilateral la toate nivelurile și importanța unui astfel de dialog pentru adoptarea unei politici comune, în domeniul energetic și resurselor energetice, în cadrul cooperării regionale, în scopul extinderii cooperării dintre sistemele energetice naționale și asigurării unei aprovizionări sigure cu resurse energetice a celor două țări, confirmând voința lor de a realiza reforma și de a crea condiții de piață în domeniul energetic, în ambele țări, luând în considerare implicarea României și Republicii Bulgaria în procesul de integrare în structurile Uniunii Europene, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

1. Părțile vor promova cooperarea în domeniul energiei — energie electrică, termică și nucleară, transportul și distribuția energiei electrice, petrol, gaze naturale și cărbune, precum și surse energetice regenerabile — în conformitate cu strategiile naționale. Termenii și condițiile de colaborare vor fi convenite între agenții economici direct implicați, cu respectarea deplină a legislației din cele două țări și a standardelor și practicilor europene.

2. Părțile vor acorda o atenție deosebită dezvoltării politicii energetice, inclusiv eficienței energetice, cooperării regionale, pieței energiei și instrumentelor specifice operaționale, cadrului juridic și schimbului de experiență, precum și protecției mediului. Prevederile acestui paragraf nu sunt limitative.

3. Părțile vor face schimb de informații și vor sprijini activitățile și eforturile instituțiilor și companiilor energetice pentru armonizarea legislației în domeniul energetic cu legislația Uniunii Europene.

4. Părțile vor încuraja și vor sprijini stabilirea de contacte directe între agenții economici din cele două țări prin promovarea de activități de afaceri, cum ar fi misiuni economice, seminarii, târguri și expoziții.

ARTICOLUL 2

1. Părțile își exprimă dorința de a întări cooperarea dintre partenerii români și bulgari și din domeniul energiei electrice pentru dezvoltarea sistemelor energetice, schimbului reciproc și tranzitului de electricitate, în concordanță cu cerințele definite de Uniunea de Coordonare a Transportului de Electricitate (UCTE) în cadrul procesului de interconectare la sistemul vest-european de electricitate.

2. Părțile au convenit să aplice Memorandumul de înțelegere dintre Transelectrica și NEK, semnat la 13 august 2002, și să îl considere parte integrantă a prezentului acord ca anexa nr. 2.

3. Părțile susțin implementarea de proiecte comune privind dezvoltarea infrastructurii de telecomunicații aparținând companiilor naționale de electricitate și instalarea protecțiilor, pe suport PLC, pe linia dublu circuit de 400 kV.

ARTICOLUL 3

1. Pe baza relațiilor de bună colaborare în domeniul gazelor naturale, părțile solicită agenților economici din domeniu să încheie un nou contract pentru transportul gazelor naturale livrate din Federația Rusă în Republica Bulgaria, tranzitând teritoriul României, și să convină tariful de tranzit, având în vedere că acordul pentru tranzit de gaze naturale și acordul tarifului de tranzit existente vor expira la 31 decembrie 2003.

1.1. Negocierile se vor realiza pe baza respectării intereselor economice reciproce, în conformitate cu acordurile bilaterale în vigoare și cu principiile prevăzute în Tratatul Cartei Energiei, precum și în Protocolul Cartei Energiei referitor la tranzitul materialelor și produselor energetice.

1.2. Dacă în momentul negocierilor Protocolul Cartei Energiei referitor la tranzitul materialelor și produselor ener-

getice nu va fi încă în vigoare, cu privire la una sau ambele părți ale acestui acord, negocierile se vor derula luând în considerare pct. 1.1.

2. Părțile susțin necesitatea începerii lucrărilor de reparații la conducta de tranzit al gazelor naturale Isaccea — Negru Vodă.

3. Părțile recomandă agenților economici bulgari și români din domeniul transportului gazelor naturale să analizeze posibilitățile de interconectare a sistemelor naționale de transport în zona Turnu Măgurele — Levski și/sau alte interconectări de-a lungul graniței lor comune.

ARTICOLUL 4

1. Ambele părți susțin necesitatea creării unei piețe energetice regionale — ca parte a pieței energetice europene — și apreciază că realizarea unei piețe energetice regionale va conduce la o mai mare stabilitate și securitate nu numai în domeniul energetic, dar și din punct de vedere economic și politic, precum și din punct de vedere al dezvoltării economice a regiunii, ceea ce va crea condițiile necesare pentru creșterea investițiilor în regiune.

2. Părțile se vor sprijini reciproc pentru crearea unei piețe energetice regionale prin: conceperea și adoptarea legislației necesare; consultări pentru elaborarea unei politici și a unei strategii de dezvoltare energetică regională integrată; implicarea activă și cooperarea — în cadrul inițiativelor regionale și programelor din cadrul Pactului de Stabilitate, procesului de cooperare în Europa de Sud-Est, cooperării economice în zona Mării Negre, proiectelor de înființare a pieței energetice — pentru extinderea și modernizarea sistemelor energetice ale părților, modernizări în domeniul producției de energie, utilizarea eficientă a surselor regenerabile locale, protecția mediului; asistență în domeniul realizării reformelor; construcția și modernizarea rețelelor de transport al electricității și al gazelor naturale; înființarea de structuri regionale; înființarea de centre energetice regionale.

ARTICOLUL 5

1. Părțile vor organiza consultări bilaterale periodice, la nivelul conducerilor celor două ministere, în scopul analizării stadiului acțiunilor de cooperare aflate în derulare și al identificării de noi oportunități de colaborare în domeniul energiei și resurselor energetice. Consultările vor avea loc alternativ în România și Republica Bulgaria, pe baza unei agende stabilite în prealabil.

2. Părțile au stabilit înființarea unei grupe de lucru la nivel de experți ai celor două ministere, care să monitorizeze implementarea acestui acord și realizarea proiectelor de cooperare prezentate în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul acord.

La întâlnirile grupeii de lucru pot participa și reprezentanți ai agenților economici implicați în proiectele de cooperare.

ARTICOLUL 6

1. Prezentul acord va intra în vigoare după îndeplinirea procedurilor interne necesare intrării lui în vigoare.

2. Prezentul acord poate fi amendat și completat prin consimțământul scris al părților. Orice amendamente sau completări vor intra în vigoare în conformitate cu procedura și condițiile prevăzute la paragraful anterior.

3. Prezentul acord este valabil cât timp nici una dintre părți nu expediază o notificare scrisă referitoare la denunțarea acestuia. Acest acord va fi considerat terminat

începând cu ultima zi a celei de-a șasea luni de la primirea notificării.

Prezentul acord a fost încheiat la data de 29 octombrie 2002 la Sofia, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, bulgară și engleză, ambele texte având aceeași valabilitate, iar varianta în limba engleză fiind cea valabilă în cazul oricăror contradicții în interpretare.

Pentru
Ministerul Industriei și Resurselor
din România,
Mihai Berinde

Pentru
Ministerul Energiei și Resurselor Energetice
din Republica Bulgaria,
Milko Kovacev

ANEXA Nr. 1

PROGRAM
privind realizarea acțiunilor de cooperare din domeniul energetic

Nr. crt.	Acțiunea	Termenul de finalizare a acțiunii	Responsabil român/bulgar
1.	Dezvoltarea infrastructurii de telecomunicații a companiilor naționale de electricitate	trimestrul IV 2003	Transelectrica/ NEK EAD
2.	Instalarea protecțiilor, pe suport PLC, pe linia dublu circuit de 400 kV	trimestrul I 2003	Transelectrica/ NEK EAD
3.	Încheierea unui nou acord de tranzit prin România pentru gazele naturale livrate Bulgariei din Federația Rusă, ținând cont că acordul existent va expira la 31 decembrie 2003	trimestrul IV 2003	SNTGN Transgaz/ Bulgargaz EAD
4.	Convenția tarifului de tranzit prin România pentru gazele naturale livrate Bulgariei din Federația Rusă, ținând cont că acordul existent va expira la 31 decembrie 2003	trimestrul IV 2003	SNTGN Transgaz/ Bulgargaz EAD
5.	Finalizarea lucrărilor de reparații pentru conducta de tranzit al gazelor naturale Isaccea — Negru Vodă	trimestrul IV 2003	SNTGN Transgaz/ Bulgargaz EAD
6.	Interconectarea sistemelor de transport de gaze naturale din cele două țări în zona Turnu Măgurele — Levski	trimestrul IV 2003	SNTGN Transgaz/ Bulgargaz EAD
7.	Analizarea pieței bulgare de distribuție a produselor petroliere	trimestrul I 2003	SNP Petrom
8.	Memorandum de înțelegere între Termoelectrica și NEK	trimestrul IV 2002	Termoelectrica/ NEK EAD
9.	Convenirea întraajutorării în caz de necesitate între Termoelectrica și NEK	trimestrul IV 2002	Termoelectrica/ NEK EAD
10.	Urmărirea realizării înțelegerilor din Memorandumul de înțelegere dintre Transelectrica și NEK, semnat la 13 august 2002	trimestrul IV 2003	Transelectrica/ NEK EAD

ANEXA Nr. 2

MEMORANDUM DE ÎNȚELEGERE

Prezentul memorandum de înțelegere (MOU) s-a încheiat la Sofia la 13 august 2002 între Nationalna Elektricheska Kompania EAD, cu sediul în str. Triaditsa nr. 8, Sofia, reprezentată de domnul Vasil Petrov Anastasov, director executiv, și Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., cu sediul în bd. Gen. Magheru nr. 33, București, reprezentată de domnul Jean Constantinescu, director general.

Având în vedere că:

— Convenția între guvernele Republicii Socialiste România și Republicii Populare Bulgaria privind construirea liniei electrice de 400 kV pe teritoriul Republicii Socialiste România de la frontiera de stat între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Socialistă România până la frontiera de stat între Republica Socialistă România și Republica Populară Bulgaria și pentru exploatarea acestei linii în scopul transportului de energie electrică din Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste în Republica Populară Bulgaria a fost încheiată pe data de 28 martie 1970;

— Convenția între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Populare Bulgaria privind colaborarea în construirea și exploatarea instalațiilor pentru transportul de energie electrică din Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste pentru Republica Socialistă România și Republica Populară Bulgaria a fost încheiată pe data de 23 iulie 1982;

— acordurile menționate mai sus au fost încheiate sub auspiciile CAER, iar desființarea CAER și a sistemului său de ajutor economic reciproc pune sub semnul întrebării principiile și obiectivele colaborării dintre și între țările foste membre ale sale;

— nu există nevoia de a relua funcționarea în paralel cu sistemele electroenergetice ale Ucrainei, Republicii Moldova și Federației Ruse, iar faptul că sistemele electroenergetice interconectate ale fostelor țări socialiste s-au divizat în trei părți cu funcționare nesincronă și, ca urmare, convențiile de mai sus devin în fapt inaplicabile;

— Sistemul electroenergetic al României nu funcționează în paralel sincron cu sistemele energetice ale republicilor fostei Uniunii Sovietice;

— Republica Bulgaria și România au solicitat aderarea la Uniunea de Coordonare a Transportului de Electricitate (UCTE) și în același timp sunt parte în acordurile fostului CAER, fapt care contravine obiectivului declarat de aderare la Uniunea Europeană,

se convine prin acesta după cum urmează:

I. Opinia comună a părților este aceea că documentele menționate mai sus trebuie să își înceteze valabilitatea într-o manieră care este conformă cu legislația în vigoare în Republica Bulgaria și România.

În legătură cu aceasta, cele două părți se angajează să întreprindă acțiunile necesare în vederea informării guvernelor lor asupra prevederilor acestui memorandum de înțelegere, în vederea încetării oficiale în cel mai scurt timp posibil a valabilității convențiilor menționate mai sus.

II. Părțile convin ca relațiile dintre ele să fie reglementate printr-un contract bilateral care să stabilească termenii și condițiile pentru exploatarea în viitor a celor două linii electrice: 400 kV Vulcănești — Dobrudja și 750 kV Isaccea — Varna. Un astfel de contract bilateral trebuie semnat în termen de două luni de la încetarea valabilității convențiilor menționate mai sus.

Ca urmare a încetării valabilității acestor convenții, părțile convin ca relațiile dintre ele să se bazeze pe următoarele condiții:

1. Partea română va primi în proprietate porțiunea din linia de 400 kV Vulcănești — Dobrudja ce se află pe teritoriul românesc, precum și dreptul de a o folosi în concordanță cu nevoile de dezvoltare a sistemului românesc de transport al energiei electrice, inclusiv cu posibilitatea de racordare a liniei la rețeaua românească de înaltă tensiune.

Prin îndeplinirea acestei condiții partea bulgară va fi exonerată de obligațiile sale de plată a taxelor anuale de exploatare pentru linia de 400 kV Vulcănești — Dobrudja.

2. În schimbul dreptului acordat părții române prin subclauza 1 a prezentului memorandum de înțelegere, părții bulgare i se garantează dreptul de a tranzita energie electrică prin rețeaua electrică de transport a României până la o capacitate de 400 MW (ceea ce înseamnă jumătate din capacitatea netă de tranzit a liniei), energie preluată la granița României cu Republica Moldova prin linia existentă de 400 kV Vulcănești — Dobrudja. Partea română se angajează să mențină în bune condiții de funcționare linia de 400 kV de interconexiune cu sistemul electronegetic al Republicii Moldova.

Dreptul de tranzit se acordă firmei NEK sau succesorilor săi legali și poate fi atribuit unor terțe persoane juridice bulgare. În cazul în care se realizează o stație back-to-back la Isaccea, condițiile de tranzit prin sistemul românesc de transport al energiei electrice (fără se lua în considerare stația back-to-back în cazul în care Transelectrica nu deține majoritatea simplă a voturilor în compania proiect)

vor rămâne neschimbate, iar taxele de folosire a stației back-to-back se vor plăti separat.

Acest drept se garantează pe o perioadă de 20 de ani începând de la data semnării contractului dintre părți.

Taxele de tranzit ce se vor percepe de către partea română pentru transportul de electricitate vor fi cele aplicate de Asociația Europeană a Operatorilor de Transport și Sistem (ETSO) în zona lor de funcționare. Până la introducerea în zona a doua sincronă a UCTE a unei metodologii unitare de tarifare a transportului de electricitate transfrontalier, taxele de tranzit nu vor fi mai mari de 1,5 euro/MWh.

În cazul în care partea bulgară nu își exercită dreptul său garantat, atunci acesta se va transfera de către partea română unor terțe părți.

3. Ambele părți convin că linia de 750 kV dintre stația electrică Isaccea și stația electrică Varna va funcționa la tensiunea de 400 kV ca linie de interconexiune, iar cele două părți se angajează să întreprindă toate măsurile tehnice necesare în acest sens.

Prin încetarea valabilității convenției menționate mai sus, partea bulgară va fi eliberată de obligațiile sale de a plăti taxa de tranzit minimă anuală așa cum a fost stabilită prin convenția menționată.

III. Părțile convin să propună partenerilor din interconexiune introducerea unei metodologii simplificate care să stabilească condițiile de tranzit al energiei electrice în cadrul zonei a doua sincrone a UCTE, care se va folosi până când se va adopta o metodologie permanentă în conformitate cu principiile metodologiei aplicate de ETSO.

IV. Părțile consideră că dezvoltarea unei piețe regionale a rezervelor de putere și a unei piețe regionale de energie este necesară pentru siguranța funcționării în paralel și pentru utilizarea eficientă a resurselor energetice din zonă.

V. Părțile convin să înființeze un grup comun de lucru care să coordoneze activitățile la care se referă prevederile prezentului memorandum de înțelegere.

Nici un amendament la prezentul memorandum de înțelegere nu va fi valabil dacă nu este făcut în scris cu acordul părților și dacă nu este semnat de reprezentanții autorizați ai părților.

Prezentul memorandum de înțelegere a fost întocmit în limba engleză în două exemplare originale, unul pentru fiecare parte, și va intra în vigoare la ultima dată a aprobării sale de către consiliile autorizate ale companiilor.

Pentru și în numele
NEK EAD,
Vasil Petrov Anastasov

Pentru și în numele
Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice
„Transelectrica” — S.A.,
Jean Constantinescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro